

relsen har i øvrigt oplyst, at omfanget af bibeskæftigelse for Landsdommeren i Grønland gennem en længere årrække har været ganske begrænset.

Endelig er der foretaget de ændringer af kapitel 5 i kommissionens lovdraft om advokater, der er nødvendige som følge af *lov nr. 520 af 6. juni 2007*.

5.3. Retskredsstruktur

I overvejelserne om fastlæggelsen af den fremtidige retskredsstruktur for Grønland kan der inddrages en række hensyn, der til dels er modsatrettede. Det drejer sig navnlig om hensynet til det nærhedsprincip, der med en kredsret i hver by siden retsplejelovens vedtagelse i 1951 har spillet en stor rolle, hensynet til at kunne fastansætte kredsdommere på fuld tid, hensynet til at kunne skabe fagligt udviklende miljøer – både for kredsdommere og for kredsretternes øvrige personale – samt hensynet til at kunne rekruttere velkvalificeret personale og skabe muligheder for en hensigtsmæssig anvendelse af ressourcerne.

Disse hensyn ligger med varierende vægtning til grund for både kommissionens flertals og mindretallets anbefalinger, jf. nærmere pkt. 4.1.5. ovenfor.

Lovforslaget er udformet i overensstemmelse med anbefalingen fra kommissionens flertal, som bl.a. anfører, at der under hensyntagen til de geografiske, demografiske og trafikale forhold i Grønland er behov for at bevare de 18 grønlandske retskredse med tilhørende tingsteder – én for hver by – med henblik på at opretholde den lokale forankring af retsvæsenet.

For at imødegå de rekrutteringsvanskeligheder, som retsvæsenet i Grønland i en årrække har stået overfor, og for at kunne opnå en mere fleksibel ressourceudnyttelse og et bedre fagligt miljø for fuldtidsansatte kredsdommere, og det øvrige kredsretspersonale foreslår Justitsministeriet samtidig, at der gennemføres en vis koncentrering af de personalemæssige ressourcer.

Samtidig med at samtlige retskredse og tingsteder bevares, foreslår Justitsministeriet således en ordning, hvor kredsdommere kan udnævnes til at være kredsdommer i flere retskredse, således at vedkommende kan placeres med et fast kontorsted i en af de større byer inden for de pågældende retskredse. Eksempelvis kan man forestille sig, at 3 kredsdommere udnævnes til alle at være kredsdommere i de samme retskredse med fælles fast kontorsted i en større by i en af retskredsene. Tilsvarende vil retssekretærene i et vist omfang kunne placeres på et af disse fælles faste kontorsteder. Kredsdommere og retssekretærer vil herefter i fornødent omfang kunne foretage tjenesterejser til de retskredse, der ikke har et fælles fast kontorsted.

Denne ordning vil skabe bedre muligheder for, at sagsbehandlingen ved kredsretterne sker med høj kvalitet samt med stabile sagsbehandlingstider og med effektiv ressourceanvendelse. Kredsretterne bliver mindre sårbare over for vakancer, sygdom og ferie, og kredsdommere og i et vist omfang retssekretærer kan få mulighed for at arbejde i mere fagligt udviklende miljøer, og kredsdommerne kan endvidere fastansættes på fuld tid, idet der kan ske en hensigtsmæssig fordeling af de forskellige retskredses indkomne sager. Det må antages, at disse forhold vil gøre kredsdommerhvervene mere attraktive og dermed forbedre mulighederne for at rekruttere og fastholde velkvalificerede kredsdommere. Tilsvarende må antages at gælde for retssekretærene. Samtidig opnås der væsentlige fordele i forbindelse med den praktiske uddannelse af kredsdommerkandidater, idet de i forbindelse med deres midlertidige beskikkelse under uddannelsesforløbet kan indgå i de faglige miljøer i stedet for at være midlertidigt beskikket som den eneste dommer i en retskreds.

I retskredse, hvor sagsantallet kan begrunde ansættelsen af mindst 2 kredsdommere, herunder navnlig i Nuuk, vil der ikke være grund til at beskikke kredsdommere for mere end denne retskreds, medmindre særlige forhold gør sig gældende. Omvendt kan der efter omstændighederne i særligt tyndt befolkede egne blive tale om at beskikke én enkelt dommer til at dække mere end én retskreds.

Som forudsat af kommissionen i betænkningens afsnit VI, kapitel 5.4. bør den nærmere gennemførelse af den beskrevne ordning foretages af Domstolsstyrelsen i tæt samarbejde med landsdommeren og efter høring af Kredsdommerforeningen og retssekretærenes forening.

Med udgangspunkt i de nuværende forhold har Domstolsstyrelsen som illustration peget på muligheden for at placere de fælles faste kontorsteder i Qaqortoq (som kunne dække retskredsene Nanortalik, Qaqortoq, Narsaq, Ivittuut og Paamiut), Nuuk (omfattende alene Nuuk retskreds), Sisimiut (som kunne dække retskredsene Maniitsoq, Sisimiut og Kangaatsiaq), Ilulissat (som kunne dække retskredsene Aasiaat, Qasigiannguut, Qeqertarsuaq, Ilulissat, Uummanaq, Upernavik og Qaanaaq) og Tasiilaq (som kunne dække Ammassalik retskreds og Illoqqortoormiut retskreds). Fordelingen af kredsdommerne på disse faste kontorsteder kunne eksempelvis ske således, at to kredsdommere placeres med udgangspunkt i Qaqortoq, fire kredsdommere med udgangspunkt i Nuuk, to kredsdommere med udgangspunkt i Sisimiut, tre kredsdommere med udgangspunkt i Ilulissat og